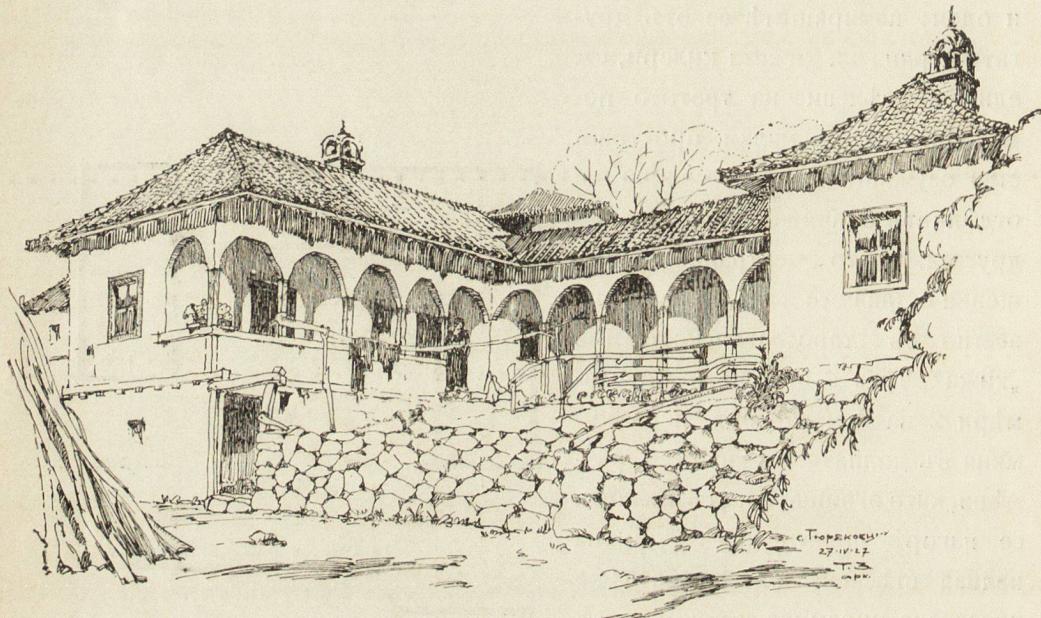


щето, върху стената е водника — рафтове върху които се държатъ съдовете съ водата. Хижата има въ дъното си врата, която води въ двора; тя и входната, срещу нея, съставляватъ единствените входни врати. Всички килери и одаята иматъ входовете си отъ хижата, безъ да се съединяватъ помежду си.

Въ външната архитектура на тая сграда се хвърля въ очи, липсата на чардакъ, тоя постояненъ елементъ на б. къща.

Въ селата, чито дворища лежатъ изъ хълмовете и въ планините, къщите иматъ същите пространства, само че разположението и наредждането на тези пространства е негодно по начинъ да се приспособи сградата къмъ терена: цѣлата сграда взема продълговата форма, така че дългата ѝ ость се развива по хоризонталата. Примѣръ за такава е къщата въ с. Тюрековци (обр. 77).



Обр. 77. — Къща въ с. Тюрековци — трънско — разпределение обр. 76.

себи сградата къмъ терена: цѣлата сграда взема продълговата форма, така че дългата ѝ ость се развива по хоризонталата. Примѣръ за такава е къщата въ с. Тюрековци (обр. 78).

Отъ по ново време единъ характеренъ примѣръ е даденъ въ (обр. 76) гдѣто има вече архитектонично композиране: две самостоятелни двупространствени къщи съединени съ покритъ, сводовъ навѣсъ. Обградения по такъвъ начинъ вътрѣшнъ дворъ ясно сочи произхода си — италиянски ренесансъ: това е пъленъ примѣръ на жилищна с. къща отъ западната българска школа, като композиция съ характерния обграденъ дворъ, напомнящъ нашите монастири.

Основните стени до дюшемето на партера се зидатъ обикновено отъ камакъ било на каль било на сухозидица. Често се срещатъ изъ тези